

Projekt Slørugle

Af Klaus Dichmann & Bjarne Nielsen

Vi har nu arbejdet på projektet i godt og vel et år. Projektets formål er:

- 1. at forbedre ynglemulighederne for sløruglen ved at opsætte kasser på udvalgte lokaliteter.
- 2. at udbrede kendskabet til sløruglen i lokalbefolkningen i det sydøstlige Sønderjylland ved at opsøge gårde og uddele foldere.
- 3. at registrere antal ynglepar i amtet.
- 4. Ringmærkning af ungerne, indsamling af oplysninger om dødsårsagen blandt sløruglerne, trækruter, alder, kuldstørrelser, indsamling af gylp til undersøgelse, og fjeranalyser.

I starten af projektet havde vi en del medieomtale via radio og avisen, som gjorde, at mange mennesker ringede til os om ugler. Det gav en del travlhed med mange køreture, da alle de oplyste uglelokaliteter skulle undersøges. Samtidig ledte vi efter egnede ynglelokaliteter til opsætning af kasser rundt om på gårdene.

Vi er blevet utroligt godt modtaget af de lokale rundt om på gårdene og har stort set uden undtagelse fået det samme at vide hver gang: "at vi bare kan gå ind i laden, selvom de ikke er hjemme". Det er virkelig dejligt at opleve den gæstfrihed.

Det har vist sig, at selvom der blev gjort en stor indsats med ophængning af kasser rundt om i det sønderjyske for ca. 10 år siden, er der fortsat et stort behov for yderligere opsætning af nye kasser/ eller omrokering af de eksisterende kasser, da flere af kasserne hænger uhensigtsmæssigt efter at forholdene i laderne gennem tiderne har ændret sig.

Vi kan eksempelvis nævne kasser, der var helt eller delvis dækket af halm, kasser der var beboet af mår og en enkelt kasse hang sågar oppe under loftet i et nyoprettet museum, så i dette tilfælde kan man med rette sige, at en evt. slørugle skulle kende sin besøgstid.

At der fortsat er brug for ophængning af nye kasser, vidner vores resultater om. I februar 97 satte vi en kasse op i en lade og allerede i juni samme år var der ynglesucces (foto s. 14) med 2 slørugleunger som resultat. Desuden overdager/ overnatter der slørugler i flere af vores kasser, så et forsigtigt, men realistisk gæt er, et til to ynglepar mere i 98.

Arbejdet med projektet har givet os en masse gode kontakter rundt om i landet. Bla. Kan vi nævne konservator Johannes Erritzøe, Taps, som har stillet alt sit gennem tiden samlede materiale om slørugler til rådighed for os. Inga Bruhn, Fovslet, måske bedre kendt under navnet "storkegruppens plejestation", som har lovet os at passe vores syge eller tilskadekomne ugler.

Og ikke at forglemme en stor tak til de 2 "kassebygge-specialister" - Bjarnes far, Gunnar Nielsen og hans gode nabo Niels Johansen for deres store indsats.

Men også uden for landets grænser har vi fået en god kontakt igennem Manfred Schneider, Gråsten, der har bragt os i forbindelse med den tyske ugleforening "Landesverband Eulen-Schutz in Schleswig-Holstein".

Foreningen har mere end 20 års erfaring med ugler på bagen, og de har velvilligt stillet deres resultater og erfaringer til rådighed for os. Og til slut. Vi har i denne artikel med vilje undladt større videnskabelige udredninger om projektet, da der i skrivende stund ligger en mere detaljeret artikel inde ved DOF til publikation i et særnummer af DOF's eget videnskabelige tidsskrift DOFT.

Helt vil vi dog ikke snyde jer for en slags status over projektet.

A: Vi har indtil nu opsat 25 nye sløruglekasser rundt om.

B: Besøgt 242 gårde på Als og omegn.

C: Fundet 13 kasser fra tidligere projekt.

D: Fundet 9 ynglepar. Fordelt således: 1 par i en kornsilo. 1 par i et dueslag. 1 par i en tårnfalkekasse. 1 par i en af vores nye sløruglekasser, resten dvs. 5 par, i hjemmelavede kasser eller kasser fra tidligere projekt.

E: Ringmærket 29 unger. Hvoraf 7 er gemeldt som døde.

F: Og til sidst ikke at forglemme, spist ca. 8 m wienerbrød.